

АНАТОЛИЙ ИВАКИН

ЖИВОПИСНАЯ СТРАНА

АНАТОЛИЙ ИВАКИН

ЖИВОПИСНАЯ СТРАНА

С большим удовольствием представляю вам работы моего друга и соратника по архитектурно-строительной деятельности в Российской Федерации, архитектора и художника Ивакина Анатолия Петровича. Мы познакомились с ним еще в 1988 году в Сибири, в древнем городе Тобольске, где он работал заместителем генерального директора по строительству крупнейшего в Советском Союзе нефтехимкомбината.

Наша компания «Братья Карич» выиграла в тот период тендер на проектирование и строительство «под ключ» в городе Тобольске гостиницы «Славянская» на 360 мест. Кроме того, всего за несколько последующих лет там же были запроектированы и построены такие объекты, как холодильник на 6000 тонн и родильный дом на 120 коек.

Непосредственное участие Анатолия Петровича Ивакина в управлении проектами сыграло свою положительную роль в получении опыта строительства в Сибири нашими инженерами.

Стратегия компании по поиску новых строительных объектов базировалась на привлечении лучших специалистов из разных стран в штат предприятий холдинга «БК», и поэтому уже в 1990 году Анатолий Петрович был приглашён на работу в совместное предприятие «МКТ-Карич» в Москву, а в 1994 году возглавил наше предприятие в городе Санкт-Петербурге и стал одним из первых российских сотрудников, награждённых в 2001 году серебряной медалью с изображением Даницы и Яничия Карич «За преданную и успешную десятилетнюю работу в компании “БК”».

Анатолий Петрович приехал в Петербург в 1994 году, в компанию семьи Карич «Даньян СПб», свидетельство о создании которой подписал Владимир Владимирович Путин, в то время руководитель Комитета по внешнеэкономической деятельности.

Давно, ещё в 1994 году, я предложил своему приятелю Анатолию приехать в Сербию и помню, сколько убеждал его это сделать. Я сказал ему: «Анатолий, если я смог приспособиться к холодной и суровой Сибири и здесь живу и работаю, то почему бы ты не смог приехать и жить в благоприятной Югославии? Уверен, что это однажды осуществится».

В 2009 году, во время одной из наших встреч в Москве, Анатолий Петрович рассказал мне о своём желании завершить работу архитектора и всецело посвятить себя живописи, что мне поначалу показалось даже странным. Но те умения и знания основ изобразительного искусства, которые он получил в архитектурном институте, позволили ему безболезненно перейти в другую профессию абсолютно органично.

В 2015 году Анатолий Петрович Ивакин вместе с женой и дочерью приехал в Белград, ну а результат его творчества частично представлен в данном буклете.

Драгомир Я. Карич

Народный депутат Республики Сербия
и член депутатской группы дружбы Сербии с Россией

С а великим удовольствием вам представљам радове мог пријатеља и саборца у архитектурном и грађевинским подухватима у Руској Федерацији, архитекте и сликара Ивакина Анатолија Петровича. Упознали смо се 1988. године у Сибиру, у древном граду Тобольску, где је радио као заменик генералног директора за изградњу највећег петрохемијског комбината у Совјетском Савезу

Наша фирма “Браћа Карић” је у то време победила на тендеру за пројектовање и изградњу “кључ у руке” хотела “Славјанскаја” у Тобольску капацитета 360 кревета. Поред тога, за само неколико наредних година, тамо је пројектовао и изградио објекте као што су хладњача, капацитета 6000 тона, и породилиште капацитета 120 кревета.

Директно учешће Анатолија Петровича Ивакина у управљању пројектима је одиграло позитивну улогу у стицању грађевинског искуства наших инжењера у Сибиру.

Стратегија компаније за проналажење нових грађевинских пројеката је била заснована на привлачењу најталентованијих стручњака из разних земаља у састав “БК” холдинг компаније, а самим тим већ 1990. године, Анатолиј Петрович је био позван да ради у заједничкој фирми “МКТ-Карић” у Москви, а 1994. године да руководи нашом фирмом у граду Санкт Петербургу и један је од првих руских радника, који је 2001. г. награђен сребрном медаљом са ликом Данице и Јанићија Карића “за десет година преданог и успешног рада у “БК Компанији”.

Господин Анатолиј Петровић, је 1994. године дошао у Петроград у компанију породице Карић, “Дан-јан СПб”, чије је сведочанство о оснивању, те године, потписао Владимир Владимирович Путин, тадашњи начелник Комитета за спољноекономске послове.

Још давне 1994. године, пријатељу Анатолију сам предложио да дође у Србију и сећам се са колико жара сам га убеђивао да то и уради. Рекао сам му, Анатолиј, када ја могу да се адаптирам на хладан и суров Сибир и ту живим и радим, зашто ти не би могао да дођеш и живиш у питомој Југославији. Сигуран сам да ће се то једнога дана и остварити!

2009. године, током једног од наших састанака у Москви, Анатолиј Петрович ми је причао о својој жељи да заврши са послом архитекте и да се посвети сликарству, што ми се испрва чинило, чак и чудним. Али те вештине и основна знања из ликовне уметности, која је усвојио на Архитектонском факултету, дозволили су му да безбедно пређе на другу професију, сасвим природно.

2015. године, Анатолиј Петрович Ивакин је са супругом и ћерком дошао у Београд, а резултат његовог стваралаштва је представљен у овој брошури.

Драгомир Ј. Карић

Посланик Републике Србије и члан посланичке групе
пријатељства између Србије и Русије

Златоструј Анатолия Ивакина

Чтобы понять все его очарование, в изобразительный мир Анатолия Ивакина (1950) надо войти необременённым и с открытым духом. Речь идёт о, казалось бы, несложной, простодушной живописи, любви к типично русским романтическим мотивам таяния снега ранней весной и о старом русском увлечении Средиземноморьем, к которому художник прибавил приверженность ландшафтам Сербии и Черногории. За этим как будто чуть упрощённым интересом к пейзажу и ведутся скрывается глубокое познание проблем живописи.

Художник Ивакин – выходец из старой, большой и сверхбогатой школы живописи, высокие достижения которой существовали и существуют и в советское, и в настоящее время. Широким, панорамным пространством на картине, её открытием к солнцу и свету, пропорционально и перспективно хорошо расположенными композициями он показывает, что принадлежит к школе, которая в настоящее время черпает свои соки из реализма и пленэрной живописи. Делая палитру теплей, добываясь того, что картина пленяет мерцанием красок, наложенными на холст в виде частиц света, восторженный и поэтический, Анатолий Ивакин все же создаёт своё изображение на твёрдых основах, как систему или дом. За распетой и бодрой манерой писания красками скрывается знание ценности местного тона и гармонизации цветовой палитры с помощью серых цветов в деталях, в технике живописания *alla prima*, или мокрое на мокром, которая даёт возможность большой яркости.

Став и сербским, а не только русским живописцем, Ивакин в свои работы вкладывает чувствительность, делая свой вклад в традиционное понимание картины. Для жизненно беспокойных и духовно расстроенных его живопись, вероятно, является отсталой, принадлежит прошедшей эстетике; однако для некоторых, кто в разрушенном муравейнике Европы сохранил дозу нормальности, она целебна. Ивакин призывает вернуться к природе, к сельской местности и к городу, к тайне душевности и уважения каждого дерева в момент, когда об этом почти что все забывают. Он возвращает уверенность в человеке, преодолевает отчуждение городских существ усталого общества, а его традиционная живопись становится своего рода авангардом человечности в желчном одемоневшем и заблудшем мире. Вместо наркотиков, ненависти и техницизма Анатолий Ивакин отсылает к свету, который для него не более чем точка цветов на холсте, молитвенно дрожащая и мигающая в сиянии.

Златоструј Анатолија Ивакина

Треба ући у ликовни свет Анатолија Ивакина (1950) неоптерећено и отвореног духа да би се разумела његова драж. Реч је о наизглед једноставном, простодушном сликарству, љубави за типично руске романтичне мотиве отапања снега у рано пролеће и старом руском занимању за Медитеран, коме је сликар придодао посвећеност према пејзажима Србије и Црне Горе. Иза тог наизглед поједностављеног занимања за пејзаж и ведуту крије се познавање сликарске проблематике.

Овај уметник долази из старе, велике и пребогате сликарске школе која је високе домете имала и у совјетско време као што их има и сада. Широким, панорамским простором на слици, њеном отварању ка сунцу и светлости, пропорционално и перспективно добро постављеним композицијама, сликар указује да припада школи која сокове у новије време црпе из реализма и пленеризма. Отопљавајући палету, чинећи да слика плени треперењем боја нанетим на платно у виду честица светлости, понесено и поетски, Ивакин ипак гради слику на чврстим основама, као систем или кућу. Иза привидно распеваног и ведрог начина сликања, крије се знање о вредности локалног тона и хармонизовању колорита помоћу сивих боја у детаљима, у техници сликања *alla prima*, или мокро на мокром, која омогућује велику живост.

Поставши и српски а не само руски сликар Ивакин у дела улаже осећајност, дајући свој прилог традиционалном поимању слике. За животно узнемирене и духовно растројене, његово сликарство вероватно јеназадно, припада прошлој естетици, међутим, за поједине који су у разореном мравињаку Европе задржали дозу нормалности оно је лековито. Ивакин позива на повратак природи, селу и граду по људској мери, на тајну душевности и поштовања сваког дрвета, у тренутку када се на то заборавља. Он враћа поверење у човека, разотуђује урбана бића уморног друштва, а његово традиционално сликарство постаје својеврсна авангарда људскости у затрованом, подемоњеном и заблуделом свету. Уместо дроге, мржње и техницизма Анаталиј Ивакин упућује на светлост која за њега није ништа друго до тачка боје што на платну молитвено дрхти и трепери у сјају.

Набережная р. Савы
(Савска обала)
 х/м, 50 x 70, 2015

Вечер на Саве
(Вече на Сави)
 х/м, 40 x 60, 2015

Вид на храм Св. Петра
(Поглед на цркву Св. Петра)
 х/м, 40 x 60, 2015

Устје
(Ушће)
 х/акрил, 50 x 70, 2015

Внутренний дворик в Калемегдане
(Калемегдан. Унутрашње двориште)
 х/м, 50 х 70, 2015

Калемегдан. Вид на устье
(Калемегдан. Поглед на Ушће)
 х/м, 80 х 100, 2015-2016

Калемегдан, апрельский день
(Калемегдан. Априлски дан)
 х/м, 40 х 60, 2015

Трамвайные пути
(Трамвајске шине)
 х/м, 40 х 60, 2015

Калемегдан со стороны Дуная
(Калемегдан. Поглед са Дунава)
 х/м, 50 х 70, 2015

Пруд в зоопарке
(Рибњак у зоолошком врту)
 х/м, 40 х 60, 2015

Милошев Конак
(Кошутњак. Милошев конак)
 х/м, 50 х 70, 2015

Калемегдан, вечерет
(Калемегдан. Сутон)
 х/м, 50 х 70, 2015

Арки Калемегдана
(Калемегданске аркаде)
 х/м, 40 х 60, 2015

Устје
(Ушће)
 х/м, 40 х 60, 2015

Улица Короля Петра
(Улица Краља Петра)
х/м, 40 х 60, 2015

Скадарлија. Осеннее настроение
(Скадарлија. Јесење расположење)
х/м, 50 х 70, 2015

Скадарлија. Ноябрь 2015
(Скадарлија. Новембар 2015)
х/м, 60 x 80, 2015

Скадарлија. Дом Джуры Якшича
(Скадарлија. Кућа Ђуре Јакшића)
х/м, 50 x 70, 2015

Скадарлија, подруги
(Скадарлија. Другарице)
х/м, 40 х 60, 2015

Полдень, Скадарлија
(Скадарлија. Подне)
х/м, 50 х 70, 2015

Скадарлија. Тёплый ноябрь
(Скадарлија. Топли новембар)
х/м, 50 x 70, 2015

Этно-село близ Орашаца
(Етно село недалеко од Орашца)
х/м, 60 x 80, 2013

Виноградник Короля
(Краљеви виногради)
х/м, 60 x 80, 2012

Платан в Сремски-Карловцах
(Платан у Сремским Карловцима)
х/м, 62 x 80, 2013

Копанник, март, вечер
(Копанник. Мартовско вече)
 х/м, 40 x 50, 2016

Копанник, Дубока
(Копанник. Дубока)
 х/м, 60 x 80, 2011-2016

Причал для лодок в Панчево
(Панчево. Пристаниште за чамце)
х/м, 40 x 60, 2016

Старый баркас. Панчево
(Панчево. Стари чамец)
х/м, 50 x 60, 2016

Причал на р. Тамиш в Панчево
(Панчево. Пристаниште на Тамишу)
 х/м, 40 x 60, 2016

Рестораны на воде
(Сплавови-ресторани на води)
 х/м, 50 x 70, 2016

Река Тамиш в Панчево
(Панчево. Тамиш)
 х/м, 40 х 60, 2016

Озеро в Нови-Козарци
(Нови Козарци. Језеро)
 х/м, 40 х 60, 2015

Кафе “Lavazza” в Кикинде
(Кикинда. Кафе “Lavazza”)
 х/м, 40 х 60, 2016

После дождя в Кикинде
(Кикинда. После кише)
 х/м, 50 х 70, 2016

Храм в Кикинде
(Црква у Кикинди)
 х/м, 40 х 60, 2016

Улочка в с. Гола Глава
(Уличица у селу Гола Глава)
 х/м, 50 х 70, 2016

Село Дружетич близ Коцелевы
(Село Ѓуретићи, недалеко од Коцелеве)
 х/м, 60 х 80, 2016

Вид на Коцелеву
(Поглед на Коцелеву)
 х/м, 40 х 60, 2015

Монастырь Каона
(Манастир Каона)
 х/м, 50 х 70, 2015

Тишина. Монастырь Каона
(Манастир Каона. Тишина)
 х/м, 50 х 70, 2016

Манастир Каона
(Манастир Каона)
 х/м, 50 х 70, 2016

Старый сербский дом в Липоваце
(Село Липовац. Стара српска кућа)
 х/м, 40 х 60, 2015

Дуб возле школы. Липовац
(Липовац. Храст поред школе)
 х/м, 40 х 60, 2015

Осенний день в Липоваце
(Јесењи дан у Липовцу)
 х/м, 40 х 60, 2015

Село Липовац. Трактор
(Село Липовац. Трактор)
х/м, 50 х 70, 2015

Липовац. Сосны
(Село Липовац. Борови)
х/м, 40 х 60, 2015

Этно-село близ Пожареваца
(Етно село недалеко од Пожаревца)
х/м, 61 x 80, 2015

Фонтан в Патриаршей резиденции в Пожареваце
(Пожаревац. Фонтана у Патријаршији)
х/м, 50 x 70, 2015

Этно-село близ Пожареваца
(Етно село недалеко од Пожаревца)
х/м, 50 х 70, 2015

Калемегдан
(Калемегдан)
х/м, 50 х 70, 2015

Основные выставки

Июль 2009 – Персональная выставка. Галерея «АСЦ», Центральный дом художника, Москва

Февраль 2012 – «Сербия с палитры русских художников». Посольство Сербии в Москве

Февраль 2013 – «Сербия с палитры русских художников». Посольство Сербии в Москве

Май 2013 – «Сербия с палитры русских художников». Центральный дом художника, Москва

Февраль 2014 – «Сербия с палитры русских художников». Посольство Сербии в Москве

Октябрь 2014 – Персональная выставка. Выставочный зал г. Коркино Челябинской области

Сентябрь 2015 – Выставка работ участников пленэра. Коцелева, Сербия

Октябрь 2015 – «Трансформация». Топола, Сербия

Февраль 2016 – Выставка работ участников пленэра в с. Липовац. Галерея «Блок 45», Белград

Май 2016 – Выставка работ участников пленэра. Коцелева, Сербия

Сентябрь 2016 – Выставка работ участников пленэра. Коцелева, Сербия

Октябрь 2016 – Персональная выставка «Живописная страна». Русский Дом, Белград

Постоянный участник пленэров и коллективных выставок содружества художников им. Джуры Якшича в г. Пожаревац, содружества «Крылья ангела» в Нови-Козарци, а также пленэров в с. Црепая.

Основне изложбе

Јули 2009 – Персонална изложба. Галерија “АСЦ”, Централни дом уметника, Москва, РФ

Фебруар 2012 – “Србија са палете руских уметника”. Амбасада Србије, Москва, РФ

Фебруар 2013 – “Србија са палете руских уметника”. Амбасада Србије, Москва, РФ

Мај 2013 – “Србија са палете руских уметника”. Централни дом уметника, Москва, РФ

Фебруар 2014 – “Србија са палете руских уметника”. Амбасада Србије, Москва, РФ

Октобар 2014 – Персонална изложба. Изложбени простор града Коркино, Челјабинска област, РФ

Септембар 2015 – Изложба радова учесника сликарске колоније. Коцељева, Србија

Октобар 2015 – “Трансформација”. Топола, Србија

Фебруар 2016 – Изложба радова учесника сликарске колоније у селу Липовац. Галерија “Блок 45”, Београд, Србија

Мај 2016 – Изложба радова учесника сликарске колоније. Коцељева, Србија

Септембар 2016 – Изложба радова учесника сликарске колоније. Коцељева, Србија

Октобар 2016 – Персонална изложба “Живописна земља”. Руски Дом, Београд, Србија

Стални учесник сликарских колонија и колективних изложби удружења уметника под називом “Ђура Јакшић” из Пожаревца, удружења “Крила анђела” из Нових Козараца, а такође уметничке колоније села Црепаја

Особая благодарность

за помощь в организации выставки и изготовлении буклета моим друзьям –
Драгомиру Каричу, Ново Бакичу, Драгану Живановичу, Русскому Дому
и Елице Мирич, Деяну Джоричу, Людмиле Эксимович, Елене Станишич
и моим дочерям **Маше и Гале.**

Отдельное спасибо **моей жене Наташе** за её терпеливое отношение
к моему "колониально-сликарскому" образу жизни.

КАРИЧ ФОНДАЦИЈА

Белград
2016